

Hnutí nezúčastněných

1. Panča šíla - 1954

O přestávce Ženevské konference o Indočíně a Koreji koncem **dubna 1954** byla podepsána dohoda o obchodních stycích s Tibetem mezi **Indií** (premiér [Džaváharlál Néhrú](#)) a **Čínou** (premiér [Čou En-laj](#)).

Význam této dohody, vedle konkrétních ujednání, spočíval především v tom, že v její **preambuli** byly formulovány zásady vzájemných vztahů mezi těmito dvěma státy, které jsou známy jako **panča šíla**. Jedná se o pět zásad, které byly převzaty ze základních příkazů pro život buddhistů a byly aplikovány jako všeobecné zásady mírového soužití mezi státy s rozdílnými sociálními a politickými systémy:

1. vzájemné respektování územní celistvosti a svrchovanosti
2. neútočení
3. nevměšování se do vnitřních záležitostí
4. rovnoprávnost a vzájemná výhodnost
5. mírové soužití

2. Konference v Bandungu - 1955

Principy **panča šíla** byly dále rozvedeny v deseti zásadách, jimiž se měly řídit vztahy mezi státy, které se účastnily konference v Bandungu v druhé polovině dubna 1955.

Bandungská konference, také *Afro-asijská konference* nebo *Asijsko-africká konference*, byla první mezinárodní konference asijských a afrických zemí, která se uskutečnila v indonéském Bandungu ve dnech 18. až 24. dubna 1955.

Přijetí Deklarace o upevňování světového míru:

1. respektování lidských práv a Charty OSN

2. respektování svrchovanosti a nedotknutelnosti všech zemí
3. uznání rovnosti všech ras a národů
4. zákaz vměšování do vnitřních záležitostí států
5. uznání práva každé země na individuální nebo kolektivní obranu
6. odmítnutí takových forem kolektivní obrany, které by prosazovaly zájmy jedné mocnosti
7. odsouzení hrozby agrese a použití síly proti územní celistvosti a politické nezávislosti kterékoliv země
8. řešení všech mezinárodních sporů mírovými prostředky
9. respektování mezinárodního práva a všech smluvních závazků
10. vytvoření podmínek pro všestrannou hospodářskou spolupráci

Konference v Bandungu zmírnila napětí, zejména mezi ČLR a USA, které jsou na straně Čín. rep. (hrozí atomový konflikt – záminka Tchaj-wan).

1955 – vystoupení proti nekolonialismu

1956 – setkání na Jaltě (Nehrů, Násir, Tito)

1961 – Bělehrad – Hnutí nezúčastněných

**3. Hnutí nezúčastněných – 1961- Bělehrad -
25 států**

Na 10 principech Bandungské konference se konstitovalo pozdější [Hnutí nezúčastněných států](#).

Státy sdružené v Hnutí nezúčastněných (stav 2005, světle pozorovatelské státy bez plného členství)

Hnutí nezúčastněných zemí (států) je mezinárodní organizace **120 států (2012)**, které nejsou zapojeny do žádných mocenských bloků.

Hnutí bylo reakcí některých zemí ([Jugoslávie](#), [Indie](#), [Egypt](#), [Kuba](#) a mnohé asijské a africké státy) na polarizaci světa během [studené války](#). Představitelé Hnutí nezúčastněných států toto dělení odmítli a rozhodli se pro budování vlastního bloku.

Iniciativní Jugoslávie, později Kuba, pak země Afriky.

Smysl organizace vyjadřuje [havanská deklarace](#) z roku [1979](#): „zajistit národní nezávislost, územní nedotknutelnost a bezpečnost nezúčastněných zemí v jejich boji proti [imperialismu](#), [kolonialismu](#), [neokolonialismu](#), [apartheidu](#), [rasismu](#) včetně [sionismu](#) a všem formám zahraniční agrese, okupace, dominance, vměšování nebo nadvlády, jakož i proti velmocím a politice bloků.“

Hnutí se rozdělilo do 2 bloků po sovětské invazi do Afganistánu- muslimské státy její kritika, ostatní neutrální postoj.

2006- konference na Kubě- odsouzení izraelské invaze do Libanonu, podpora jaderného programu v Iránu, kritika zahraniční politiky USA.

Hnutí zahrnuje téměř dvě třetiny členských států [OSN](#) s 55% světové populace.

Konference

Konferencia	Dátum	Miesto
I.	1. - 6. september 1961	Belehrad (Juhoslávia)
II.	5. - 10. október 1964	Káhira (Egypt)
III.	8. - 10. september 1970	Lusaka (Zambia)
IV.	5. - 9. september 1973	Alžír (Alžírsko)
V.	16. - 19. august 1976	Kolombo (Srí Lanka)
VI.	3. - 9. september 1979	Havana (Kuba)
VII.	7. - 12. marec 1983	Nai Dillí (India)
VIII.	1. - 6. september 1986	Harare (Zimbabwe)
IX.	4. - 7. september 1989	Belehrad (Juhoslávia)
X.	1. - 7. september 1992	Jakarta (Indonézia)
XI.	18. - 20. október 1995	Cartagena de Indias (Kolumbia)
XII.	2. - 3. september 1998	Durban (Južná Afrika)
XIII.	20. - 25. február 2003	Kuala Lumpur (Malajzia)
XIV.	11. - 16. september 2006	Havana (Kuba)

Osobnosti:

Čou En-laj – ČLR

Čou En-laj

Džavaharlál Néhrú – Indie

Džaváharlál Néhrú

जवाहरलाल नेहरू

1. [indický ministerský předseda](#)

Ve funkci:

[15. srpna 1947](#) – [27. května 1964](#)

Předchůdce –

Nástupce [Gulzarílál Nanda](#)

1. [ministr zahraničních věcí Indie](#)

Ve funkci:

[15. srpna 1947](#) – [27. května 1964](#)

Předchůdce –

Nástupce [Gulzarílál Nanda](#)

1. ministr financí Indie

Ve funkci:

[8. října 1958](#) – [17. listopadu 1959](#)

Narození	14. listopadu 1889 Iláhábád
Úmrtí	27. května 1964 Nové Dillí, Indie
Děti	Indira Gándhiová

Džaváharlál Néhrú ([hindy](#) जवाहरलाल नेहरू) ([14. listopadu 1889](#) v [Iláhábádu](#) - [27. května 1964](#) v [Novém Dillí](#)) byl významný [indický](#) politik, jeden z hlavních představitelů [Indického národního kongresu](#), klíčová postava [Indického hnutí za nezávislost](#) a první, dlouholetý ministerský předseda nezávislé Indie.

Pocházel z [Iláhábádu](#), vzdělání obdržel v [Anglii](#). Jeho dcera [Indira Gándhiová](#) byla významná politička a pozdější předsedkyně vlády [Indie](#).

Ahmed Sukarno- Indonézie

Prezident Sukarno (1901-1970)

Gamál Abd an Násir (1918-1970)- Egypt

2. [prezident Egypta](#)

Ve funkci:

[16. leden 1956](#) – [28. září 1970](#)

Předchůdce [Muhammad Nadžíb](#)

Nástupce [Anvar as-Sádát](#)

2. Generální tajemník [Hnutí nezúčastněných zemí](#)

Ve funkci:

[10. října 1964](#) – [10. září 1970](#)

Předchůdce [Josip Broz Tito](#)

Nástupce [Kenneth Kaunda](#)

Narození [15. ledna 1918](#)
 [Alexandrie, Egypt](#)

Úmrtí [28. září 1970](#)
 [Káhira, Egypt](#)

Kwame Nkrumah - Ghana

[21. září 1909](#)

Narození [Nkroful](#), [Zlaté pobřeží](#)

(současná [Ghana](#))

[27. dubna 1972](#) (ve věku

Úmrtí 62 let)

[Bukurešť](#), [Rumunsko](#)

Josip Broz Tito (1892-1980) – Jugoslávie
Josip Broz Tito (1892-1980) - Jugoslávie

Josip Broz Tito

Josip Broz Tito

Prezident [Jugoslávie](#)^[P 1]

Ve funkci:

[14. leden 1953](#) – [4. květen 1980](#)

Předchůdce [Ivan Ribar](#) (jako předseda předsednictva svazového parlamentu)

Nástupce [Lazar Koliševski](#) (jako předseda [Předsednictva SFRJ](#))

Předseda vlády [Jugoslávie](#)

Ve funkci:

[1945](#) – [1945](#)

Předchůdce [Ivan Šubašić](#) (předseda exilové vlády)

Nástupce v letech 1945 až 1953 funkce neexistovala

Ministr zahraničních věcí [Jugoslávie](#)

Ve funkci:

[29. listopadu 1945](#) – [2. února 1946](#)

Předchůdce [Ivan Šubašić](#)

Nástupce [Stanoje Simić](#)

Ministr obrany [Jugoslávie](#)

Ve funkci:

[7. března 1945](#) – [6. dubna 1951](#)

Nástupce [Ivan Gošnjak](#)

Generální tajemník [Hnutí nezúčastněných zemí](#)

Ve funkci:

[1. září 1961](#) – [10. října 1964](#)

Předchůdce vznik funkce

Nástupce [Gamál Násir](#)
